

www.ketab.ir

درباره‌ی کشتن

نسیم مرعشی

www.ketab.ir

سروشناسه: مرعشی، نسیم، ۱۳۶۲

عنوان و نام پیداوار: درباری گشتن / نسیم مرعشی

مشخصات نشر: تهران، نشرچشمه، ۱۴۰۱

مشخصات ظاهری: ۱۰۶ ص

فروخت: نشرچشمه: ادبیات--ادبیات غیردادستانی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۱-۱۱۴۳-۶

ردیف: ۹۷۸-۶۲۲-۰۱-۱۱۴۳-۶

وضمیت فهرستنویسی: فیبا

موضوع: ادبیات روایی غیردادستانی فارسی

Creative nonfiction, Persian

ردیف: PIR8۳۶۱

ردیف: ۸۶۳/۶۲

شماره: کتابشناسی ملی: ۹۱۳۲۴۱۵

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

درباره‌ی گشتن
نیمیم مرعنی

ویراستار: زهرا فرهادی مهر
مدیر هنری: فؤاد فراهانی
همکاران آماده‌سازی: زهرا موسوی، زهرا بازبان
لیتوگرافی: باختر
چاپ: رسام
تیراز: ۱۰۰۰ نسخه
چاپ اول: تابستان ۱۴۰۲، تهران
چاپ پنجم: تابستان ۱۴۰۲، تهران
ناظر فنی چاپ: یوسف امیرکیان
حق چاپ و انتشار محفوظ و مخصوص نشرچشم است.
هرگونه اقتباس و استفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازه‌ی کتبی ناشر است.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۰۱-۱۱۴۳-۶

قیمت: ۸۵۰۰ تومان

دفتر مرکزی خانواده‌ی فرهنگی چشم: تبران خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه شهدگان، کوچه‌ی
پنجم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۶۰۰ - کتاب فروشی نشرچشمی کرم خان: تهران، خیابان کریم خان
زند، نبش میرزا شیرازی، شماره‌ی ۱۰۷. تلفن: ۸۸۹۰۷۶۶۲ - کتاب فروشی نشرچشمی کورش:
تهران، بزرگراه ستاری شمال، نبش خیابان پامیر مرکزی، مجتمع تجاری آذربایجان، طبقه‌ی پنجم، واحد ۴.
تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۹ - کتاب فروشی نشرچشمی کارگر: تهران، خیابان کارگر شمالی، تقاطع بزرگراه
شهید گمنام، کوچه‌ی چهارم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۳۳۵۸۳ - کتاب فروشی نشرچشمی دانشگاه:
تهران، خیابان انقلاب، رویرویی دانشگاه تهران، بین فخر رازی و دانشگاه، پلاک ۱۲۰۶. تلفن:
۶۶۴۷۹۴۷۰ - کتاب فروشی نشرچشمی فلامک: شهرک غرب، خیابان استاد شجربان (فلامک شمالی)، نبش
نوゼدهم، پلاک ۲. تلفن: ۸۸۳۷۲۰۹۵ - کتاب فروشی نشرچشمی جم: نیاوران، جماران، مجتمع
تجاری جم‌سترن، طبقه‌ی دوم، پلاک ۱۱. تلفن: ۲۶۴۵۰۸۷۲ - کتاب فروشی نشرچشمی بابل: بابل،
خیابان مدرس، نبش مدرس ۲۱، مرکز خرید پلازا، طبقه‌ی سوم واحد ۳۱۱. تلفن: ۰۱۱ (۴۴۴۲۳۰۷۱-۲)
- کتاب فروشی نشرچشمی دلشدگان: مشهد، بلوار وکیل آباد، بین وکیل آباد هجره و بیست (بین
هفت تیر و همناسن)، پلاک ۳۸۶. تلفن: ۰۵۱ (۳۸۶۷۸۵۸۷) - کتاب فروشی نشرچشمی رشت:
رشت، خیابان معلم، میدان سرگل، ابتدای کوچه‌ی هفدهم. تلفن: ۰۹۰ (۲۱۴۹۸۴۸۹) - کتاب فروشی
نشرچشمی البرز: کرج، عظیمیه، بلوار شریعتی، مرکز تجاري هرادرمال، طبقه‌ی پنجم. تلفن:
(۰۲۶) ۳۵۷۷۷۵۰۱

فهرست

۷ — مقدمه

۹ — آسمان آبی و آفتاب داغ و دریا مهربان است

۲۷ — در ساعت پنج عصر

۴۳ — رهایی

۵۹ — پوست شیر

۷۱ — دشت و خون

۸۵ — زنده‌ها و زخم‌ها

۹۷ — به مقصد آسمان

ما همه با هم دویدیم، اما چه شد که من این طرف فلکه‌ی سنگر تنها مانده‌ام؟
یادم نیست. می‌مانم تا کامیون خاکی بگذرد. می‌گذرد. پشتیش تن‌هایی روی
هم چیده شده‌که کف لخت پاهای شان رو به دنیاست؛ کف پاهایی سفید و
روشن که در آن شهر دود و خاک گرفته در خشان‌اند. من سه یا چهار ساله‌ام و
در سه چهار سالگی می‌فهمم که این‌ها هیچ وقت برخواهند خاست و سنگینی
سکوت آن‌چه دیگر نخواهند گفت روی سینه‌ام می‌ماند. نمی‌روم دنبال بچه‌ها.
بر می‌گردم خانه. بچه‌ها را در بمباران بعدی، در سنگر سرکوچه، خواهم دید.
هنوز سنم آن قدری نشده که جهان بدون جنگ را تجربه کرده باشم و شهری
غیر از شهر جنگ‌زده را دیده باشم، برای همین خوب می‌دانم که آن‌ها چه طور
بی‌جان شده‌اند؛ باقینگ، گلوله‌ی تانک، آرپی جی یا دیگر چیزهایی که اسم‌شان
و تصاویرشان هر روز در تلویزیون است و در بازی‌های مان و صحبت‌های
دیگران. و می‌دانم که در سکوت و هم‌آگین تن‌های مُرده چه ضجه‌ها و یزله‌ها
و مویه‌هایی است.

عکس کامیون در سرم می‌ماند. برای همیشه. از آن باکسی چیزی نمی‌گوییم.
حتی حالا نمی‌دانم چه قدرش واقعی است و چه قدرش دست‌خورده‌ی زمانی که

در سرم مانده و مثل دست خطی قدیمی در جیب مانده و عرق کرده و چیزی از آن پاک شده و چیزی به آن وصله خورده. عکس توی سرم به عنوان معیار سنگینی وجود بی‌جان و قساوتی باقی می‌ماند که در هاله‌ای پیرامونش چرخ می‌خورد و در تمام سال‌های پیش رومگ‌های دیگر، کشتن‌های دیگر را با آن قیاس می‌کنم. جوجه‌ام که پا رویش رفت و بی‌صدا بی‌جان شد؛ گوسفندی که جلو پای خواهرم زمین زدند و صبر کردیم تا پاشش ضربان دار خون گلوبیش تمام شد و از رویش رد شدیم؛ مرغی که پدرم سر برید و دور حیاط می‌دوید و می‌افتد و بر می‌خاست و جان می‌داد؛ و در سال‌های نوجوانی آرزوی مرگ برای کسی که بعدش مُرد و حس سرد این‌که قلب تو او را گشته. و تماسای ریختن خاک سیاه روی کفن سفیدش، و خنده و بازی در گورستان. کشتن انگار همیشه با من است. مردی که نیمه شب با چوب به در می‌کوبد برای کشتن پدر آمده. دستی که حیوان را نواش می‌کنند می‌خواهد سرش را ببرد. چیزی نمی‌گذرد که می‌فهمم صدای‌ای که مارا از خانه می‌کشند توی کوچه به دویدن برای کشتن‌مان است، نه برای این‌که بکشاندمان به بازی، در هوای آدم‌کرده‌ی سنگر.

مرگ می‌گذرد. جنازه خاک می‌شود، خون‌ها شسته می‌شوند، گریه‌ها تمام می‌شوند، عزادارها به عزای شان عادت می‌کنند، اما تو مدام آن را می‌کاوی. دنبال مرزی می‌گردی که در تقاطع آن اخلاق را به جایی از کشتن گره بزنی و پیدا نمی‌کنی. کشتن می‌تواند یک مُردن ساده باشد، آن هم وقتی آرزویش را دارد. کشتن می‌تواند ناگزیر باشد، مثل مرگ سرباز در جنگ. کشتن می‌تواند مهیب و هولناک باشد و زهر قساوتی در تمام تاریخ، برای تمام نسل‌ها، باقی بماند. اما این مرز کجاست؟ آیا اصلاً مرزی هست؟ و آیا مرز ثابتی هست؟ این کتاب شرح مسیری است که، در احاطه‌ی این‌همه کشتن، برای پاسخ به این سوال‌ها پیموده‌ام.